

de RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
36e jaargang, nummer 4, December 2014

Fa♥ilie

Tekening: Pleun Broekhuizen, 11 jaar

Lustrum Raads- herenbuurt	Gezinstherapie	Het huis van de buren ...	Kerst in China
3	9	10	14

VAN DE REDACTIE

En weer is er een jaar bijna voorbij. Voor de een is 2014 misschien een lang en moeizaam jaar geweest, voor de ander is het misschien omgevlogen. In veel huizen staat de kerstboom opgetuigd; soms is er ook buiten versiering aangebracht. Licht in de duistere dagen voor kerstmis. Licht in de vorm van siervuurwerk in de nacht van het oude op het nieuwe jaar.

Op die feestdagen zijn velen van ons bij familie of krijgen ze zelf familie over de vloer. Samen eten, met elkaar wachten op de klok van 12 uur, met iedereen een glas champagne drinken. Familie. Dat is het thema van deze Raadsheer. En gelukkig waren ook deze keer weer diverse buurtgenoten bereid om daarover met een van de redacteurs van gedachten te wisselen. Zonder zulke mensen zou er geen buurtkrant zijn of een hele saaie. U kunt lezen over familie-recht, wijk-zusters, familieonderzoek, naast je kinderen wonen, 2 honden die broer en zus blijken te zijn, papaprut, familllement, gezinstherapie, familie vroeger en nu, familieregels in Japan, de Heilige Familie en nog veel meer. En de buurtcolumnist schrijft over de bekende familie Bertolli uit Italië.

Een minder leuk bericht is, dat Lilian Visscher na deze editie de redactie gaat verlaten. Na 6 jaar heel actief te zijn geweest voor de Raadsheer, gaat ze nu de handen uit de mouwen steken voor de tenniscub. Wij zullen haar zeer missen. Dank je wel, Lilian, voor al het voorwerk dat je steeds deed en voor de leuke uitwerking van je actiepunten!

Er is dus een vacature. We zouden heel graag zo spoedig mogelijk een nieuwe redacteur willen begroeten, die een aantal jaren wil meewerken aan een prettig leesbare en informatieve buurtkrant. Dat kost natuurlijk 4x per jaar even een hap tijd, maar het levert ook veel voldoening op en uitbreiding van de kring van bekenden of zelfs vrienden in de buurt. De ervaring leert, dat ouders met kleine kinderen en allebei een baan dat eigenlijk niet erbij kunnen hebben. Mocht u wel in die categorie vallen en toch graag willen: van harte welkom! Maar als u wat meer tijd hebt, wordt het makkelijker. En met AOW misschien nog beter te doen. Kortom: meld u allemaal aan. Meer informatie verkrijgbaar bij de redacteurs, zie colofon.

Het thema van de eerste Raadsheer van 2015 is "Een nieuw begin". Dat kan veel zijn: een nieuw kalenderjaar ingaan, een nieuw mensenkind, een nieuwe relatie, een nieuw huis samen, de bollen die boven de grond komen, de eerste blaadjes aan de struiken, een andere baan, het roer helemaal omgooien, de Mei van Gorter of een ander gedicht over de lente en u kunt zelf vast nog wel meer invullingen bedenken. Doe dat! En stuur uw artikel, foto, anekdote of anderszins uiterlijk 31 januari naar redactieraadsheer@hotmail.nl

Ik wens u namens de redactie veel leesgenoegen met deze Raadsheer, warme kerstdagen, een gezellig uiteinde en bovenal een goed begin van 2015!

Janny van Nieuwkoop

INHOUD

VAN HET BESTUUR

Lustrum Raadsherenbuurt	3

BUURT NIEUWS

Ketting-Interview	4
OUD PAPIER ACTIE (OPA)	5
?? Ik zie, ik zie...?	5

THEMA: FAMILIE

Familie op z'n Italiaans	6
Papaprut	7
Wijkzusters	7
Djoeke en Folly, broer en zus voor het leven	8
Gezinstherapie	9
Familie vroeger, familie nu	9
Het huis van de burens komt maar 1x te koop	10
Japanse familie zaken	11
What's in a name	11
Visscher of Bremer?	12
Nederlandse familie zaken	12
De familie vakanties	13
Familyman	13
Kerst in China	14
Bijzondere familierelaties	14
Kerstfeest van de redacteurs	15
De Heilige Familie	16
Maria die soude naer Betlehem gaen	17
Familieonderzoek	18
Famillement in Leiden	20

BUURTGENOTEN

St. Maarten 11.11.2014	21
Gedicht 3 Oktober	22
Nog meer afval	22
Kamermuziek in de Pauluskerk	23
Naschrift bij artikel "Haardonatie Irene"	23
Eindejaars Dansfeest	24
Wist U dat ...	24

COLOFON

Redactie-Bestuur-Website-Minibuurtgids	28

Lustrum Raadsherenbuurt

Minke Holleman

2015: Lustrum Raadsherenbuurt

In 2015 bestaat de Raadsherenbuurt 90 jaar. De eerste huizen werden in 1925 opgeleverd. U leest meer over de geschiedenis van onze buurt onder de tab "Historie" op de site van onze buurt: www.raadsherenbuurt.nl

Een lustrum dus, komend jaar. Altijd een goede reden voor een groots buurtfeest. Hoe gaan we dat vieren? Met muziek, dans, lekker eten? In elk geval met elkaar, van jong tot oud. Met iedereen, of je nu al lang in de buurt woont, of maar net.

In het boekje dat bij het vorige lustrum verscheen, in 2010, vertelden een paar buurtbewoners die hier al lang wonen over hoe de buurt vroeger was. Nel Nagel is geboren en getogen in de Fagelstraat en kan terugkijken op bijna 80 jaar in de buurt. Zij herinnert zich nog alle winkels in de buurt, zoals een melkboer, kruidenier, sigarenboer, bakker en drogist!

Op een van de laatste buurtfeesten, de zomerbarbecue, sprak ik nieuwe bewoners, die net hier waren komen wonen, nog druk bezig met verbouwen en inrichten. Zij vonden de sfeer op de barbecue geweldig, en verheugden zich erop om meer mensen te leren kennen in de buurt.

Elkaar leren kennen. Ontdekken wat je deelt met elkaar. Ervaringen uitwisselen - over werk, huis, verbouwing, school van de kinderen, hobbies, reizen, tuin & straat. Dat kan op de buurtactiviteiten.

Dus: ook als je niet zoveel mensen (meer of al) kent in de buurt, kom het lustrumfeest met ons vieren. Want zo'n feest vieren we met elkaar, het is hét moment om (hernieuwd) kennis te maken met elkaar.

We beginnen het lustrumjaar meteen goed, met een nieuwjaarsborrel op zondag 11 januari, van 16.00 tot 18.00 uur in de Pauluskerk aan de Warmonderweg. Tijdens die borrel gaan we ook de eerste plannen smeden voor het lustrum. Dus als u wilt meedenken over hoe we dat gaan vieren met z'n allen, kom naar de borrel! En ook als u alleen een lekker glaasje wilt drinken in goed gezelschap, het gezelschap van buurtgenoten, bent u van harte welkom.

Graag tot dan!

PS: de nieuwste ontwikkelingen rondom betaald parkeren vindt u op de website van de gemeente Leiden: <http://gemeente.leiden.nl/bestuur/collegebesluiten/actie/college/datum/25112014/>

»DE RAADSHEER« in kleur?

Op papier is dat helaas onbetaalbaar.

Maar in de online versie via www.raadsherenbuurt.nl zijn wel alle foto's in kleur.

Momenteel staan helaas niet alle oude edities op de site vanwege een technisch probleem.

Er wordt aan gewerkt door de webmaster en we hopen dat binnenkort alle vroegere edities digitaal te lezen zijn.

U kunt zich bij webmasterraadsherenbuurt@live.nl aanmelden voor buurtmail.

Ketting-Interview

Peter Westbroek, Johan de Wittstraat

1. Wanneer en waarom ben je in de Raads-herenbuurt komen wonen ?

Ik ben hier komen wonen in juli 2002. De Raads-herenbuurt had voor mij een onweerstaanbare aantrekkingskracht. Jarenlang had ik het leven geleid van een eenzame weduwnaar. Maar toen heb ik Judith verleid en zij mij. En omgekeerd. Wat een geluk dat haar echtgenoot precies op het goede moment het pand had verlaten! Ik heb hem daar achteraf heel hartelijk voor bedankt. Al die jaren zijn Judith en ik dolgelukkig. Het lijkt wel een sprookje. Leve de Raadsherenbuurt!

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis ?

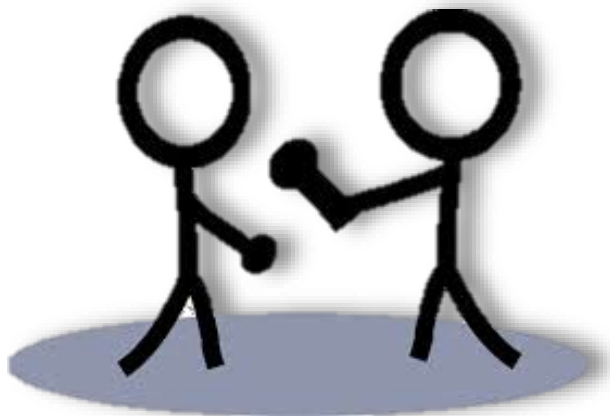
In dit huis stikt het van de mooiste en origineelste details. Ik doel op al die prachtige schilderijen die Judith zelf heeft gemaakt. Jammer genoeg heeft ze er al een heel aantal van verkocht. Die kunnen we dus niet meer bewonderen. Maar geen nood! Judith maakt gewoon weer nieuwe.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit ?

Ik mag graag wat slenteren langs de Johan de Wittstraat en omstreken, soms nog gehuld in mijn ochtendjas. Dan groet ik deze of gene en maak een praatje. Eigenlijk vind ik dat nog het leukst.

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen ?

Ik heb daar lang over moeten nadenken. Het probleem is dat veel van die dure verfraaiingen al gauw ten offer vallen aan de vernielzucht van jongelui die hier uiteraard niet thuis horen. Weet je wat? Waarom vertrouw je dat geld niet aan mij toe? Ik kan er vast iets heel moois mee doen.

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over ?

Ik ben al twaalf jaar met pensioen en heb van m'n leven nog nooit zo hard gewerkt. Dat doe ik in mijn eentje, op de zolderkamer achter. Als ik beneden de woonkamer uitloop, zit ik in minder dan een minuut achter mijn bureau.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatst gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft ?

Een paar weken terug gaf Nellerike de Voogd van de overkant een weergaloze voorstelling in de Stadsgehoorzaal met 'Vet Kindercabaret.' Judith en ik hebben ons kostelijk vermaakt. Een grote aanrader!

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over ?

Ik lees de NRC, want die past uitstekend bij deze welopgevoede buurt. Ik lees hem wanneer het zo uitkomt, maar doe er niet te lang over, want er zijn nog zoveel andere dingen in het leven. De Raadsheer bijvoorbeeld moet ik ook nog doorwerken.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Familie) van deze Raadsheer leest ?

Ik wens alle families in de Raadsherenbuurt en ook die daarbuiten heel veel geluk toe.

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen ? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

Mijn vraag is deze: heb ik het naar mijn zin in de Raadsherenbuurt?
Het antwoord is: ja ik heb het hier zeer naar mijn zin.

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen ?

Mijn keus valt op onze buurvrouw Liesbeth Verhage. Ze is een dappere moeder voor haar drie kinderen die zo mogelijk almaar leuker worden. In haar functie van projectleider kustversterking Katwijk zorgt ze ervoor dat de Raadsherenbuurt niet door de zee wordt verzwoegen.

OUD PAPIER ACTIE (OPA)

Plaatsen			Ophalen		
donderdag	8 januari	2015	maandag	12 januari	2015
donderdag	5 februari	2015	maandag	9 februari	2015
donderdag	5 maart	2015	maandag	9 maart	2015
donderdag	2 april	2015	dinsdag	7 april	2015

In de Raadsheer van oktober schreven wij nog: “In onze wijk staan metalen papiercontainers van de gemeente, die regelmatig bomvol zitten”. Nu zijn die volkomen onverwacht ineens vervangen door een ondergronds exemplaar. Veel netter waarschijnlijk, maar nog steeds komen de baten daarvan niet ten goede aan de buurtvereniging. Daarom herhalen we: Stop al uw oude papier 1x per maand in de Vlikobak in de Johan de Wittstraat. De opbrengst van OPA gaat naar een door de leden aan te wijzen goed doel.

?? Ik zie, ik zie...?

De oude zoekfoto

Tot onze spijt zijn er niet veel buurtbewoners actief op zoek gegaan naar de oplossing. Sterker nog, er was slechts één inzending en die was van Annalena Schröder uit de Fagelstraat. Zij mailde: “Beste raadsheer, ik weet het antwoord op de zoekplaat het zijn de deur knoppen van de ingang van visser het hoofd en de gymzaal ernaast”. Als ze met de te goedbon bij Wout Bergers Sport aan de Rijnsburgerweg naar binnen gaat, zal ze wel begroet worden met; “Alweer?” Want ook de prijs van de zoekfoto in het herfstnummer ging naar Annalena. Gefeliciteerd met je prijs!

Om meer mensen te stimuleren om aan deze zoektocht deel te nemen, ditmaal een makkelijke foto van huisfotograaf Jeroen Hiemstra. Ga op zoek naar de oplossing en mail die uiterlijk 31 januari 2015 naar redactieraadsheer@hotmail.nl

De nieuwe zoekfoto

Familie op z'n Italiaans

Nico Koek, buurtcolumnist

Stel je voor: op een lome zomermiddag zit je met familie en vrienden buiten in de schaduw van eeuwenoude olijfbomen. Op de eenvoudig gedekte tafel staan de producten van het land: brood, kaas, olijfolie, wijn. Je oude, maar nog krasse grootmoeder komt aanlopen met een dampende schaal verse pasta, vergezeld van een geurige tomatensaus. Je neefje, dat er stiekem van proeft, krijgt een speelse tik op de vingers. De borden worden vol geschapt en iedereen heft juichend het glas, één grote gelukkige familie. De *cena* kan beginnen. Iedereen die wel eens Italiaans kookt, roept nu: Bertolli! Inderdaad, een krachtige *brand* voor de authentieke Italiaanse keuken, gebaseerd op het karakteristieke Italiaanse familiegevoel en daarmee eigenlijk voor het hele Italiaanse leven.

De familie Bertolli heeft echt bestaan. Alle voor Italianen onmisbare ingrediënten van een succesvol familieverhaal zitten er in. Francesco en Caterina Bertolli beginnen in 1865 een winkeltje in Lucca. Ze verkopen er olijfolie, wijn, kaas en olijven in vaten, kratten en zakken. De zaken gaan goed en de Bertolli's sturen hun vijf kinderen, Giuseppe, Gioele, Guilio, Daniela en Edila, met olijfolie de wijde wereld in. Zo komt Guilio in Brazilië terecht. Op een muilezel trekt hij door het land om bezems te verkopen. Elke klant krijgt bij aankoop een blikje olijfolie cadeau. Al na een half jaar kan hij volledig overschakelen op de verkoop van olijfolie. Ook in andere landen vestigt Bertolli zijn naam als verkoper van authentieke Italiaanse producten zoals olijfolie, pesto en tomatensaus.

Ook andere - minder romantische - elementen dragen bij aan het succes van Bertolli. Al vóór de jaren van het knusse winkeltje in Lucca handelde vader Francesco in Toscaanse agrarische producten. De zaken gaan zo goed dat hij leningen kan verstrekken aan landgenoten die een nieuwe toekomst zoeken in Amerika. Bertolli verdient niet alleen behoorlijk op die leningen, maar stuurt ook blikken olijfolie aan de emigranten die

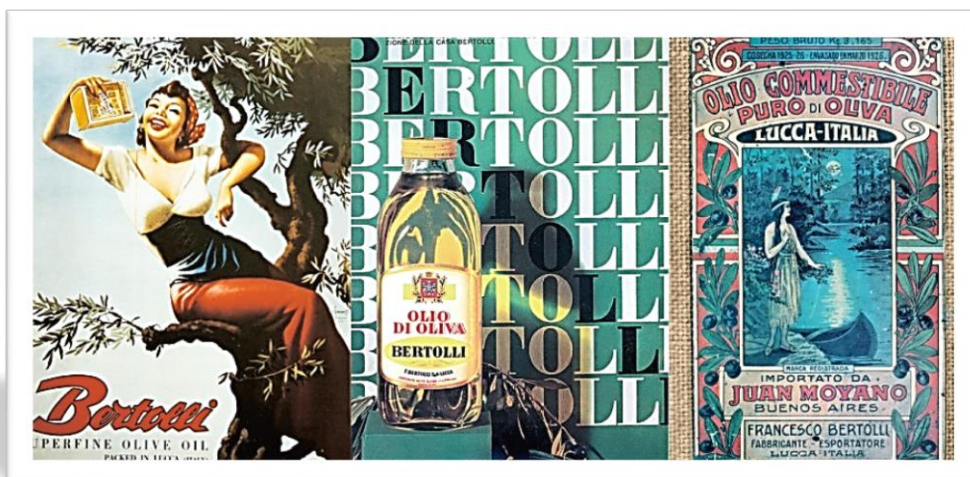
het voedsel van hun moederland zo smartelijk missen. Deze 'nostalgie-marketing' vormde het begin van het internationale Bertolli-imperium overzee.

"Compra quello che vedi" werd de leuze ("Koop wat u ziet!"), toen de Bertolli's hun concurrenten een belangrijke slag toebrachten door olijfolie niet meer in blik, maar in flessen te verpakken. Met prachtige kleurige affiches worden voortdurend de Italiaanse passie en het gevoel voor traditie en familie benadrukt. De personages Olivella en Maria Rosa prijzen in de eerste *commercials* op televisie de authenticiteit-Italiaanse producten aan.

Begin jaren negentig komt Bertolli in handen van grote voedselconcerns als Unilever.

Het succesverhaal van families als de Bertolli's spreekt in Italië nog steeds tot de verbeelding. Men beschouwt hun spaarzaamheid, creativiteit, traditie en familiezin als navolgenswaardige voorbeelden. Het sterke Italiaanse familiegevoel wordt ook hier in Nederland wel tot voorbeeld gesteld. In zijn *'Het andere Italië'* betoogt de zelfbenoemde Italië-watcher Henk Bleker dat wij iets kunnen leren van hun verzorgingsmodel. In Italië organiseert de familie de zorg en heeft de regie. In Nederland hebben wij die uit handen gegeven aan professionals. De doorgewinterde Italië-kenner Andrea Vreede corrigeert dit beeld van de ideale Italiaanse familie. Achter die facade gaat een bittere realiteit schuil. Werklozen, zieken en ouderen zijn op hun familie aangewezen vanwege het ontbreken van een sociaal vangnet. En dat jongeren vaak tot ver na hun dertigste bij moeder thuis blijven wonen, heeft ook vaak een economische noodzaak. Italië kampt met een jeugdwerkloosheid van 42 %. Overigens schijnen vooral mannen zich die langdurige verzorging door hun *mamma* ('*mammismo*') graag te laten aanleunen. Deze categorie moederskindjes wordt aangeduid als '*mammoni*'

De Kersttijd is een van de culinaire hoogtepunten in de Italiaanse keuken. Weken zijn de *mamma's* in de weer met recepten uitzoeken, overleggen met andere *mamma's*, de juiste ingrediënten kopen. Gelukkig kunnen wij hier terugvallen op de site www.bertolli.com. Je kunt er zo'n 250 recepten vinden, uiteraard allemaal afkomstig uit de Bertolli familiekeuken: *passione Italiana*. Ik wens u een '*buona cena di Natale*'!

Papa Philips, juni 2014

Papaprut

Eefje Philips, Johan de Wittstraat

Mijn vader was nooit echt een liefhebber geweest van koken, maar op wintersport gingen mama en ik (Eefje) niet mee.

Dus je raad het al - papa moest zelf koken.

En op de laatste dag had hij nog wat eten over en gooide het in een pan.

En het bleek super lekker te zijn, althans dat hoorde ik.

Er zaten gebakken aardappelen in, courgette, mais, uitgebakken spekjes, gehakt en uien.

En op een dag ging papa het opnieuw maken, want dan kon ik het ook proeven en mama natuurlijk.

Ik en mama vonden het ook heel erg lekker en nu noemen we het **papaprut**.

Wijkzusters

Janny van Nieuwkoop

Wijkzusters waren een begrip in de vorige eeuw. Met een stralend witte schort voor reden ze, eerst nog op de fiets, later per auto, van de ene patiënt naar de andere om hen te wassen, aan- of uit te kleden, wonden te verzorgen, tanden te poetsen, het bed op te maken, koffie te zetten, goed op te letten of de toestand verergerde, contact te houden met de huisarts en de maatschappelijk werkster; kortom: onmisbare verpleegsters, die de veelal oudere patiënt zo lang mogelijk in eigen huis verzorgden. Dat zou in de visie op de zorg vanaf 2015 fantastisch zijn! Maar toen de zuster in 1990 een verpleegkundige werd, is ook de authentieke wijkzuster min of meer opgeheven.

Wat heerlijk dus, dat wij in de Raads-herenbuurt twee echte “wijkzusters” herbergen: Judith en Barbra Verbij.

Judith, getrouwd met Alexander Tilli, woont al 20 jaar in onze wijk. Eerst 13 jaar in de Van Oldenbarneveltstraat, toen 5 jaar aan de Warmonderweg en nu alweer 2 jaar in de Johan de Wittstraat. Van origine is ze echt verpleegkundige, maar ze werkt al lang in het onderwijs. Zoon Max (22) en dochter Renée (20) studeren, maar zoon Gijs (9) woont natuurlijk nog thuis.

Barbra woont inmiddels ook al weer 6 jaar aan de Warmonderweg met haar dochter Dirkje (9). Zij is free lance fotograaf. Dirkje en Gijs schelen maar 1

maand en zitten allebei op de Woutertje Pieterse in groep 5.

Judith heeft een autistische poes met 3 poten en nauwelijks nog iets van een staart; Barbra heeft een wit-zwart menghondje, Lila; ze wil het geen vuilnisbakje noemen.

Is het niet eng om zo vlak naast elkaar te wonen? Die sociale controle?

Op mijn vraag daarover antwoorden beide zusjes: “helemaal niet!” Barbra heeft, vanuit Delft, min of meer bewust gezocht naar een huis in dezelfde buurt waar Judith woonde. Daarin speelde ook mee, dat hun moeder, overleden in 2013, in Wijckersloot woonde. Toen Judith naar de Johan de Wittstraat verhuisde, miste Barbra haar!

Hoe zit het met de karakters? Zijn die hetzelfde? Integendeel! Judith is druk, extravert, maakt veel lawaai, maar laat desondanks haar binnenkant niet zien. Barbra is rustig en introvert. Groepsmensen zijn ze allebei niet, ze houden van een kleine vriendenclub. Judith MOET genieten van de winter, sneeuw, skieën. Barbra houdt enorm van het voorjaar, ook van de herfst, vanwege de prachtige kleuren.

Judith is van de letters: boeken en krant. Barbra is van het beeld: tijdschriften, internet, TV.

Barbra (links) en Judith (rechts)
Foto Barbra Verbij

Allebei zijn ze van de musea. Allebei zijn ze in de buurt volkomen geïntegreerd, maar wel met totaal verschillende vrienden/kennissen/buurtgenoten.

Judith heeft getennist en gebridged; zij mist de gezelligheid van de bridge-avonden. Barbra mist haar buurtkroegje. Judith weet de oplossing: klaverjassen in het clubhuis van de tennisvereniging; dan mag je wel praten en lachen. Goed idee! Wie gaat dat organiseren?

Beide zusjes waren op oudejaarsavond 2013 in het clubhuis en hebben daar genoten van het spontane dansfeest. En allebei zijn ze bang voor vuurwerk.

Gaan ze samen op vakantie? Nou, dat is wel gebeurd, maar het is geen regel. Wel wordt al jarenlang de kerstlunch gezamenlijk genuttigd.

Als ik ze zo samen zie en spreek, en een lekker glas wijn met hun drink, lijkt het me reuze gezellig om ook een wijkzuster te hebben. En dan niet om me te wasen...

Djoekie en Folly, broer en zus voor het leven

Ton Staphorst

Als je een rashond wilt hebben, ga je op zoek naar de beste fokker die je kunt vinden. Dorothée Albers en haar huisgenoten uit de Johan de Wittstraat wilden graag een golden retriever. De fokker waarop zij hun pijlen hadden gericht woont in Maassluis, op een flat en nog wel op 10 hoog. Dat verwacht je niet, een topfokker op een dergelijke locatie. Er was een nest van 11 jongen geboren. De keuze viel op een lief speels teefje. De hond heet nu Djoekie, maar de stamboomnaam luidt anders. Djoekie ravot graag in De Leidse Hout.

Op een mooie dag, zo begint veelal een sprookje maar nu een waar gebeurd verhaal, was Djoekie aan het spelen met een andere golden retriever. De baasjes raakten, zoals gebruikelijk is, aan de praat. Opvallend was dat de honden allebei een kenmerk droegen van dezelfde fokker, ja, de fokker uit Maassluis van 10 hoog. En sterker nog, de honden behoren tot hetzelfde nest. De kameraad van Djoekie is een reu, heet Folly en maakt deel uit van het gezin van Jos Buurman

Djoekie en Folly
Foto Dorothée Albers

in de Fagelstraat. De bazen kenden elkaar tot het moment van kennismaking in de hout niet. Sinds dat moment zijn er frequente contacten. Djoekie en Folly zien elkaar zeer regelmatig. Als een van de families op vakantie is of een dag(deel) afwezig is, gaat de hond naar de wel aanwezige familie. Wat een leuk idee, een soort gastouderproject voor honden.

Ik heb met broer en zus golden retriever kennis gemaakt. Wat een mooie, lieve honden. Bij Jos trof ik hen beiden aan, allebei met een knuffel in hun bek. Zoals dat bij goldens gebruikelijk is, werden de knuffels mij als prooi geapporteerd. Ik heb de buit zogenaamd aangevaard en weer terug gegeven, zodat ook een volgende bezoeker met een cadeau kan worden verwelkomd. Leuk en tegelijk ook aandoenlijk om broer en zus met elkaar te zien spelen. Kennelijk dragen zij een geur die herinneringen aan de geboortetijd doet herleven. Een spontaan weerzien met hun moeder, enige tijd geleden bij het afleveren van de stamboom, leverde eenzelfde beeld op. Gedrieën raakten zij verward in een gezellige stoeipartij.

Broer en zus hebben veel gemeen: hun lieve zachte karakter, de speelsheid, de behoefte aan een knuffel, in het water springen en zo meer. Maar er zijn ook andere verschillen dan hun uiterlijk (Folly is een stuk forser dan zijn zus). Een groot verschil is de omgang met katten. Folly is katten gewend en accepteert het gilde der dakhazen. Djoekie gaat enthousiast achter de katten aan, jaagt hen weg en accepteert hun

De honden in het Bos
Foto Jos Buurman

aanwezigheid niet. Djoekie is heel goed in het geven van een high five, Folly moet nog bij zijn zus in de leer. Daar staat dan weer tegenover dat Folly een alleseter is en Djoekie speciaal golden retrievervoer eet. Maar de overeenkomst is dan weer, dat beiden behoorlijk op eten zijn gefixeerd.

Het is altijd genieten als honden met elkaar spelen. Maar als je broer en zus ziet rennen is het extra genieten. Voor het spektakel hoeft je alleen maar een wandeling te maken in De Leidse Hout. Vaak genoeg kom je hen daar of in de omgeving samen tegen. Om de herkenning te vergroten, ziet u foto's van broer en zus tezamen.

Over enige tijd is het thema van de Raadsheer: huisdieren. Denkt u alvast na over een leuk stukje over uw trouwe viervoeter, gevleugelde vriend of waterminnend wezen. Wellicht is er zelfs iemand met mooie herinneringen aan een zeemeermin!

Gezinstherapie

Edith Lucas, Fagelstraat

Uit: Sigmund weet wel raad met kinderen
Peter de Wit

Iedereen heeft familie en komt uit een gezin. En elk gezin kent zijn eigen dynamiek. Mocht het gezin je tijdens de feestdagen aanvliegen, dan kun je altijd nog je toevlucht zoeken tot gezinstherapie. Wat is gezinstherapie? Vele mensen zouden graag hun gezinsproblemen bij de gezinstherapeut uitbesteden, maar deze zet het hele gezin, als het goed is, aan het werk. Er worden doelen gesteld, de onderlinge communicatie wordt onder de loep genomen, diades en triades* worden opgespoord (de zogenaamde "bondjes"), het probleem-oplossend vermogen wordt versterkt, vicieuze cirkels worden doorbroken, de taakverdeling wordt geanalyseerd, de ouder-kind hiërarchie wordt hersteld, er worden paradoxale boodschappen gegeven en last but not least huiswerk-opdrachten. Aan de slag ermee. En er wordt tussentijds ook nog geëvalueerd natuurlijk. Om te kijken of het gezin wel op de goede weg is. Zodat uiteindelijk iedereen volgend jaar weer gelukkig onder de kerstboom zit!

Ben ik blij dat ik geen gezinstherapeut ben!

*Ter verduidelijking: een diade of een triade is een verbinding tussen respectievelijk 2 of 3 mensen. Dus binnen het gezin kunnen bv. de vader en de dochter het altijd eens zijn, waardoor andere gezinsleden zich daarbuiten voelen komen te staan.

Familie vroeger, familie nu

Lilian Visscher

Als ik mevrouw Coremans vraag of ik haar wat vragen mag stellen over haar familie, antwoordt ze dat ze niet weet of haar verhaal wel zo interessant is. Even later zit ik meer dan een uur geboeid naar haar te luisteren...

Mevrouw Coremans is geboren in 1936, als jongste uit een gezin van 9 kinderen, 6 meisjes en 3 jongens. Bijzonder was dat haar moeder de oudste was uit een gezin van 10 kinderen, maar dat haar moeder de enige was die ooit getrouwd is. Van die 10 kinderen – ooms en tantes van mevrouw Coremans – werden 2 zoons priester, een dochter ging het klooster in, 2 kinderen overleden op jonge leeftijd en de andere kinderen zijn nooit getrouwd. Zo ging dat in die tijd. Mevrouw Coremans had dus ook geen neven en nichten aan moeders zijde. De familie bezochten ze niet vaak toen ze klein was, ze hadden immers geen auto. Als er bij de familie van moeders kant iets te vieren was, huurde haar vader een auto om met het hele gezin naar Schiedam te rijden. Toen ze 4 jaar was brak de oorlog uit, waardoor familiebezoek helemaal sporadisch werd. Mevrouw Coremans herinnert zich nog de hongerwinter. In hun garage op de

begane grond – die nooit als garage diende omdat ze geen auto hadden – stond een zeilboot van vrienden, helemaal gevuld met aardappels. Ze hebben de hele boot leeggegeten, dit hielp het gezin de hongerwinter door.

Met haar broers en zussen heeft ze altijd goed contact gehad. Inmiddels zijn de meesten overleden, haar oudste zus van 92 zit in het klooster en ze heeft nog een zus in Amerika die ze om het jaar gaat opzoeken. Een broer woont in Frankrijk, die ziet ze weinig meer.

Een paar weken geleden waren wel alle neven en nichten, kinderen van haar broers en zussen, samen vanwege het bezoek van haar zus uit Amerika. Ze hadden elkaar de laatste tijd alleen maar op begrafenis gezien, het was tijd voor een wat vrolijker evenement: Een strandwandeling en pannenkoeken eten met z'n vierentwintig.

Mevrouw Coremans woont al meer dan 50 jaar aan de Warmonderweg, vanaf het moment dat kind nummer twee zich aandiende. Daarvoor woonde ze in bij haar ouders aan de Jan van Houtkade, haar ouders beneden en het kersverse gezin Coremans boven. Haar moeder

respecteerde haar privacy. Als ze koffie wilde drinken, dan belde ze aan. En 1^e Kerstdag moest ze met haar eigen gezin vieren, vond haar moeder. Dit heeft mevrouw Coremans altijd volgehouden; haar eigen kinderen, 3 dochters en een zoon, hebben zelfs deze gewoonte overgenomen. Tot haar man 12 jaar geleden overleed, sindsdien is ze beide Kerstdagen om de beurt bij een van hen. Oud en Nieuw vieren ze al jaren met z'n allen. De kleinkinderen, 10 stuks, zijn nu echter zo groot dat ze eigen plannen hebben. Ook de jaarlijkse weekendjes weg met kinderen en kleinkinderen worden om die reden niet meer georganiseerd. Maar de kleinkinderen hebben wel veel contact met elkaar via Internet en social media, ze weten soms nog meer van elkaar dan hun ouders.

Als mevrouw Coremans me uitlaat, staan we even stil in de gang, bij een fotolijst met foto's in sepia van haar en haar broers en zussen. Mevrouw Coremans een jong meisje met een olijk kopie, samen met twee zussen die net boven haar zaten. Haar oudere broers en zussen in koppels bij elkaar. Mooi familieportret, nog sprekender na dit familie-relaas...

Het huis van de buren komt maar 1x te koop

Annet van der Velden, interview met Andrea Schröder en haar schoonmoeder Anneke Kaal

In de politiek wordt er druk over gesproken, de media staan er vol van. Kinderen moeten meer gaan zorgen voor hun ouders. In de praktijk betekent dat vaak dat ouderen in de buurt van hun kinderen gaan wonen of kinderen in de buurt van hun ouders.

Bij ons in de buurt hebben we heel recent trendsetters, Andrea Schröder en Mike Kaal. Sinds begin december woont hun (schoon-) moeder Anneke Kaal vlakbij hen.

Andrea en Mike wonen al 10 jaar in de Fagelstraat samen met hun dochter Annalena. Mike is enig kind en zijn moeder Anneke woont in Apeldoorn. Ze praten geregeld over de toekomst. Hoe zal dat gaan? Het huis en de tuin worden te groot..

En dan opeens staat een jaar geleden het huis van de buren te koop. De huizenmarkt is slecht, het huis wordt niet direct verkocht en ze bespreken het met Anneke. Stel dat wij 't huis kopen, kom jij dan naast ons wonen? Het begon als een grapje, maar het werd steeds serieuzer. Het leek Anneke wel een aantrekkelijk idee om dichtbij haar zoon, schoondochter en kleindochter te wonen. Ze besloten een bod te doen.

De financiering deden ze samen. Daarvoor moest Anneke wel haar huis in Apeldoorn verkopen. Helaas is de verbou-

wing in de Fagelstraat nog niet klaar op het moment dat Anneke haar huis moet opleveren en tot die tijd woont ze bij haar zoon en zijn gezin. Haar meubels zijn opgeslagen en

Anneke nam met alleen een koffer haar intrek. De verbouwing duurt langer dan gedacht, hopelijk kan ze de 2^e of 3^e week van januari 2015 verhuizen naar haar eigen huis.

Andrea en Mike denken dat Anneke in eerste instantie gewoon gezellig naast hen woont en haar eigen leven heeft. Natuurlijk zal ze regelmatig mee eten. Mocht Anneke ziek worden, dan kunnen Andrea en Mike heel gemakkelijk wat taken van haar overnemen. Een was doen, schoonmaken, koken of zo is natuurlijk een stuk eenvoudiger te doen voor de buurvrouw, dan voor je (schoon-)moeder in Apeldoorn.

Hun tuinen worden gescheiden door een heg. Het dichtgegroeide hekje wordt weer opengemaakt, zodat er gemakkelijker van het ene naar het andere huis gelopen kan worden. 'Maar de deur zal vaak op slot zijn hoor', zegt Anneke. 'Ik ben gesteld op alleen thuis zijn'. En ook Andrea heeft niet de intentie om er 1 huis van te maken. Naast elkaar wonen, het lijkt ze super.

Ik hoop dat ze er over een jaar nog net zo over denken. Ik verwacht het wel!

Foto Jeroen Hiemstra

Japanse familie zaken

Jeroen Hiemstra

Met de veranderende zorg in Nederland is de discussie rond mantelzorg en hulp bij ouderen in het algemeen of [deels] door familieleden, weer in volle omvang losgebarsten.

Veel bejaardentehuizen zijn gesloten, sommige bieden minder faciliteiten. De babyboomgeneratie wordt er niet jonger op en het probleem alleen maar groter. Een oplossing zou kunnen zijn om als familie de zorg voor pa of ma deels over te nemen, maar dan moeten de ouders wel een beetje in de buurt wonen om dat haalbaar te maken.

Hoe gaat het in z'n werk in andere landen, zoals Japan bijvoorbeeld? Japan heeft één van de meest vergrijsde samenlevingen in de wereld, met een levensverwachting die hoger is dan in bijna ieder ander land. Hier heeft men al jaren geleden ingezien dat zorg door de directe familieleden heel belangrijk is in het oplossen van het 'bejaardenprobleem'. Gedurende mijn jeugd in Tokyo, waar ik tot mijn 18^e heb gewoond, zag ik vaak hoe de oudere *obaasan* en *ojiisan* werden opgevangen in de eigen woning. Doordat de grondprijs zo ongelofelijk

hoog is in de grote Japanse steden, werden vooroorlogse '*machiya*', traditionele Japanse huizen, die soms nog de bommentapijten van de Amerikaanse B-29 bommenwerpers hadden overleefd, met de grond gelijk gemaakt. Hiervoor in de plaats bouwde men dan een nieuw betonnen huis of '*apaato*' (appartement) voor de ouders en de oudste zoon en zijn familie. Voor mij als 12 jarig jochie was dit een uitgelezen kans om met vriendjes lekker te keten in deze afbraakpanden. We gingen op zoek naar leuke dingen die op de vuilnisbelt zouden belanden of gewoon 's avonds laat door zo'n spookachtig huis lopen om dan met blote handen als een Bruce Lee de *shoji* schermen te doorboren. Of de oudste zoon het wilde of niet, van hem werd (en wordt) verwacht dat hij deze zorg op zich neemt. Daarbij is het erfrecht in Japan sowieso nogal afwijkend van wat wij gewend zijn. De moeder van een Japanse vriendin erfde niet haar ouderlijk huis in Shibuya, één van de duurste wijken van Tokyo, maar haar jongere broer. Hij kreeg het huis plus het aangrenzende stuk grond. Hierover werd niet gesproken of gediscussieerd, zo

werd het geregeld, punt uit! De zoon, in dit geval dus jonger dan zijn zus, heeft in de Japanse maatschappij de verantwoordelijkheid voor zijn bejaarde ouders. Zo ligt het vast volgens de Japanse traditie....

Gevolg is dat in de veranderende moderne maatschappij de Japanse meisjes of vrouwen minder enthousiast zijn om met een [oudste] zoon te trouwen, want je schoonmoeder/vader of beiden krijg je er vaak meteen bij. Maar Japanners zijn vindingrijk en gingen naarstig op zoek naar een oplossing. Om de vergrijzing te baas te kunnen blijven ontwikkelt men zogenaamde 'zorgrobots'. Zij moeten de zorg en verpleegtaken in de toekomst overnemen. Men verwacht voor 2025 de eerste resultaten te kunnen presenteren. Of we hier echt blij mee moeten zijn is een andere discussie, maar we zouden dus naast auto's en elektronica op termijn heel andere producten waar '*made in Japan*' op staat in onze huizen kunnen tegenkomen!

What's in a name

Annet van der Velden-Scheer

Op 10 oktober 1992 trouwde ik, Annet Scheer, met Jurgen van der Velden. Natuurlijk bleef mijn naam Annet Scheer. Immers, dat was mijn naam en mijn vriendinnen noemden me Scheer. In mijn werk, een groot onderdeel uit mijn leven, heette ik ook Annet Scheer en ik was geenszins bereid om dat te veranderen. Ik kreeg een kind en dat ging naar de crèche. Ai, daar begon ik mijn achternaam voor het eerst irritant te vinden. Annet Scheer, moeder van Marieke van der Velden, vond ik een beetje vreemd. Gelukkig was ik niet de enige en samen met andere moeders met een andere achternaam dan hun kinderen lachten we erom. Toen Marieke een paar jaar later afspraakjes maakte met vriendinnen en ik haar ophaalde vond ik de verwarring over onze achternaam minder leuk.

Er kwamen nog 2 kinderen en het probleem van de andere achternaam herhaalde zich. Op de crèche lachte ik erom en eenmaal op de basisschool met speelafspraken vond ik het niet meer zo grappig. Als mijn kind ergens speelde en ik moest opbellen om een ophaaltijd af te spreken, dan gebruikte ik de achternaam van mijn man en de kinderen. Jaren werkte dit prima. Ik gebruikte de naam van mijn man en kinderen als ik iets met de kinderen deed en in mijn werk bleef ik Annet Scheer.

Langzamerhand vind ik het niet zo belangrijk meer of ik Annet Scheer of Annet van der Velden heet. Ik heb meer band met mijn kinderen dan met mijn afkomst, dus de meeste mensen kennen mij inmiddels als Annet van der Velden. In mijn werk heb ik me de laatste jaren een aantal keer vergist met mijn naam. Had ik me voorgesteld als Annet Scheer, zei ik tegen de volgende aan wie ik me voorstelde Annet van der Velden. Brieven en mail onderteken ik dan ook maar met Annet van der Velden-Scheer. In mijn paspoort staat gelukkig nog Annet Scheer. En mijn vriendinnen noemen me nog steeds Scheer.

Visscher of Bremer?

Lilian Visscher

Mijn moeder was als feministe van de oude stempel ernstig teleurgesteld toen ze hoorde dat ik de achternaam van Peter aan ging nemen. Het enige argument dat ik in kon brengen was van romantische aard: zo kon iedereen zien dat we bij elkaar hoorden. En dat argument geldt nog steeds. Natuurlijk was

het af en toe ingewikkeld: blijft het Visscher-Bremer of is het carrièretechnisch handiger om er Visscher van te maken? Bij banken en verzekeraars kennen ze me onder drie verschillende achternamen. En de overstap van Bremer naar het voor het oor wat gewonere Visscher was voor mezelf wel

even wennen- gelukkig is Peter van de chique tak. Maar ik vind het - helemaal nu we met z'n vieren zijn - nog steeds leuk als we worden aangekondigd met "Daar zijn de Visschertjes".

Nederlandse familiezaken

Jeroen Hiemstra

In zijn stijlvolle kantoor aan het Rapenburg spreek ik buurtgenoot en notaris Michael de Vries. Michael woont samen met zijn vrouw Monique en kat Frits in de Hogerbeetsstraat. Sedert 1991 is hij werkzaam in het notariaat. Na bij een paar andere kantoren ervaring te hebben opgedaan, begon Michael in 1995 bij notaris Teenstra aan de Groenhovenstraat bij de Witte Singel. Toen Teenstra in 2005 met pensioen ging, was het een uitgelezen kans om de praktijk over te nemen. Dat heeft Michael dan ook gedaan en is vervolgens met een compagnon (en notaris) Frank Roes verhuisd naar het mooie 17^e eeuwse kantoor aan het Rapenburg (gebouwd omstreeks 1640 voor de familie Elsevier), op een steenworp afstand van het Museum van Oudheden.

Michael vertelt; 'Ik was al snel zeker van mijn studiekeuze. Tijdens mijn studie kon ik een kijkje nemen bij de vader van een studiegenoot die werkte als notaris. Ik heb nog steeds geen spijt van mijn keuze. Het vak is heel afwisselend, in onze algemene praktijk heb ik te maken met klanten uit alle bevolkingslagen die mijn hulp nodig hebben op vele momenten in hun leven, van 'de wieg tot het graf'. Dat begint bij samenwonen of trouwen (samenlevingsovereenkomst of huwelijkse voorwaarden), daarna, als er kinderen geboren worden, het opmaken van een testament met voogdijvoorziening en eventueel een bewindregeling. Verderop in het leven worden er dan weer schenkingen gedaan die door tussenkomst van de notaris kunnen worden vastgelegd. Bij verbreken van relaties moet de gemeenschappelijke boedel verdeeld worden; ook daarvoor heb je vaak weer de notaris nodig. Verder zijn Roes en De Vries druk met het opstellen en de afhandeling van testamenten, op het gebied van stichtingen en verenigingen en dat van vennootschappen hebben ze ook veel expertise; niet alleen voor oprichtingen of overdracht van aandelen, maar ook voor fusies en splitsingen van BV's. Al met al een brede stadspraktijk.

Dat de dossiers gemiddeld een veel kortere doorlooptijd hebben dan bij de advocatuur, is een aspect van zijn werk dat Michael aanspreekt. Hij komt in zijn praktijk de vreemdste dingen tegen. Onlangs nog de afhandeling van een erfenis waarbij de bewoners van een totaal verwaarloosd pand kort na elkaar waren komen te overlijden. Geen directe erfgenamen, in het

woonhuis heerste een onvoorstelbare chaos, er was in geen jaren schoongemaakt. De mannen die de ontruiming deden hadden zoiets nooit eerder meegemaakt, en moesten met maskers op aan het werk omdat ze anders onwel werden. Uit vuilniszakken vol papieren viste Michael bankgegevens en andere financiële documenten. Uiteindelijk bleek er een aanzienlijk saldo op de bank te staan, los van een kleine vastgoedportefeuille. De erfgenamen in tweede lijn waren blij verrast!

Soms is Michael meer bezig met *mediation*, vooral bij ruzies omtrent de erfenis. Het gaat dan vaak om onenigheid over de meest onbenullige zaken; het tafelzilver, servies of een antiek bureau. Als dan ook nog eens de 'koude kant' met verwijten richting de schoonzus of zwager komt, is het voor Michael tijd om in te grijpen. Hij moet een enkele keer dan voorstellen om alles af te handelen alleen met de 'directe erfgenamen'. Dan valt het kwartje soms ook nog niet direct, erfgenamen? Man of vrouw lief stuurt hij dan naar de gang, of hij zegt 'U bent denk ik nog niet toe aan een notaris' want voor verdeling moet er eerst wel overeenstemming zijn. Wat ook helpt om ruzies te beslechten, is het onder erfgenamen veilen van goederen uit de erfenis, waarbij de opbrengsten weer worden gedeeld. Dan is het mooi om te zien dat men voor het tafelzilver of het servies van vader en moeder toch niet zo heel veel over heeft....

Op dit moment zijn Michael en zijn collega druk met de belastingvrije schenkingen van maximaal 100.000 euro voor de aankoop van een eerste woning of de verbouwing daarvan (binnen twee jaar). Dat er meer huizen worden verkocht vanwege de lagere overdrachtsbelasting, 2 in plaats van 6 procent, is ook een reden voor grote eindejaarsdruk in de praktijk.

Mocht u nog vragen hebben over zaken m.b.t. de werkzaamheden van Roes en De Vries Notarissen, dan kunt u hen bellen op 071-5233636 of contact opnemen via de website

www.roesendevries.nl

De familievakantie

Annet van der Velden

Maurice en Claire Schuivens wonen met hun 3 kinderen Paul (11 jaar), Isabel (10 jaar) en Martine (7 jaar) aan de Antonie Duijcklaan. Al sinds 2000 gaan zij jaarlijks met hun hele familie op vakantie. Het begon met Parijs, het jaar erop Barcelona en vanaf 2003 kwamen de kinderen en zochten ze hun bestemming dichterbij. De hotels werden eerst vervangen door huisjes van Staatsbosbeheer en later door een camper. Ieder jaar gaan ze met de hele familie op stap, zo rond de huwelijksdatum van hun ouders in mei. Dit jaar huurden ze een camper in het najaar en trokken ermee via België naar de Tsjechische grens. De voorouders van Maurice komen er vandaan. Ze zagen er sneeuw en bedachten dat ze niet meer in het najaar op pad gaan met de camper. Toen de kinderen klein waren huurden ze oude boswachtershuisjes.

Dat beviel ook heel goed. Maar reeds vele jaren huren ze een camper en zitten er in wisselende samenstellingen in. Zo gaan hun kinderen met opa en oma en/of hun tante en/of hun vader en/of hun moeder mee. En als ze met z'n allen zijn, gaan opa en oma naar een hotel in de buurt. De kinderen gaan graag mee. Zodra ze op pad zijn, trekt de oudste naar zijn opa, Martine naar haar tante en Isabel gaat zwerven.

In een camper kun je jezelf en je spullen vervoeren en je kan erin leven. Het omzetten van de ene naar de andere functie gaat tamelijk gemakkelijk. Aan de achterkant hangen hun fietsen en daarmee verplaatsen ze zich lokaal; ze hoeven dan niet steeds hun hele hebben en houden mee te nemen als ze naar het station gaan bijvoorbeeld.

De familievakantie, Maurice en Claire Schuivens doen het al jaren en het bevalt ze heel goed.

Familyman

Annet van der Velden

Van verschillende kanten noemen mensen mij Eugene Philips uit de Johan de Wittstraat als de Familyman. Voor mij de reden om eens te kijken wie dat dan is. Helaas tref ik hem niet thuis. Hij is na een tijd van veel thuis zijn weer hard en veel aan het werk. Wel spreek ik zijn vrouw Hanneke en hun kinderen Wouter van 12 jaar en zijn dochter Eefje van bijna 11. Ik vraag ze waarom hun vader genoemd wordt als de Familyman.

Wouter: 'Hij werkt lang en hard voor ons, zodat wij op vakantie kunnen' en Eefje: 'Hij helpt ons met ons huiswerk'. Ik ben niet tevreden. Van mannen die werken om vakanties te betalen ben ik niet onder de indruk. Gebeurde dat niet ook al in de jaren '60? En vaders die helpen met huiswerk zijn er ook veel meer. Er moet toch iets anders zijn wat Eugene Philips onderscheidt van andere mannen. Op zoek naar meer komt er van Wouter: 'Hij kan heel goed verhalen verzinnen en als hij thuis is dan is hij er ook echt voor ons'. Veel mannen die ik ken, zijn thuis nog af en toe bezig met hun werk, vrouwen trouwens ook. Dus een vader die thuis er echt is voor de kinderen komt zeker in aanmerking voor die kwalificatie.

Ik vraag het ook aan iemand die zijn naam noemde. 'Hij staat altijd klaar voor zijn kinderen en had een periode daar net iets meer tijd voor dan een ander.'

We trekken de conclusie dat de Raadsherenbuurt bevolkt wordt door families voor wie hun kinderen heel belangrijk zijn. Dus zoals Eugene zijn er meer. Ik noem Jeroen, Peter, Jurgan, Wouter, Harry, Paul, Erwin, Gijs en vele anderen. Allemaal Familymen.

Kerst in China

Annet van der Velden

Dionne, Jean-Charles, Fabian en Tristan Valette uit de Johan de Wittstraat vertrokken begin november 2012 voor een aantal jaren naar China.

Op de vragen van Annet van der Velden mailde Dionne het volgende kerstverhaal terug.

Kerst is een groots gebeuren hier onder de internationale gemeenschap met een grootste kerstmarkt op school en het aansteken van de kerstlichtjes in de kerstboom op het plein. Daarnaast is er voor de kinderen de secret santa shop waar de leerlingen van de lagere school kleine cadeautjes kunnen kopen voor vrienden en familie en op die manier een beter idee krijgen van de waarde van geld. En dan hebben we het schoolkoorconcert met optredens op school en op het buurtfeest van river garden.

In China is kerst niet een traditie of nationale feestdag, maar de chinezen vinden het zeker leuk om er aandacht aan te besteden, dus alles is prachtig versierd en overal wordt kerstmuziek gedraaid. Je kunt kerstbomen hier in de buurt kopen, dus net als in Holland worden die in ieder huis opgetuigd.

De meeste families hier vieren het of hier in Beijing met vrienden, of gaan terug naar hun vaderland om familie te bezoeken of lekker met gezin op reis omdat ze in de zomer de familie hebben bezocht.

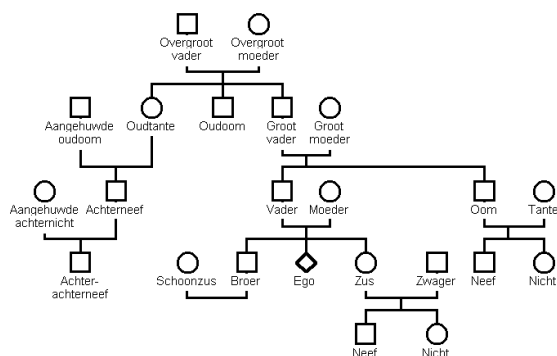
Wij vieren dit jaar met onze jongens kerst in Nieuw Zeeland en oud en nieuw in Sydney. We gaan morgen (12 december, red.) weg en gaan dan voor 2 weken + met een camper het zuidoeland bekijken en dan vuurwerk en feest in Sydney. Aardig veel van onze vrienden hier gaan lekker op reis, want de kinderen op een internationale school hebben met kerst 3 weken vakantie. Heb er echt ontzettend veel zin in. Lekker naar de zomer daar en ben heel benieuwd of we ook walvissen zullen zien en hoe het zwemmen met dolfijnen zal zijn, want dat willen de jongens heel graag en heeft de Sint cadeau gedaan.

Dus wellicht een iets andere invulling dan het traditionele familiebezoek, maar we zullen er wel aandacht aan besteden, in Nieuw Zeeland met de familie bellen en lekker gaan eten.

Alvast een hele fijne en gezellige tijd en een heel gelukkig Nieuwjaar.

Bijzondere familierelaties

Ik ben de tante van een nichtje, dat ook een nichtje is van mijn beide dochters. Tevens is zij een nichtje van mijn partner, waar ze ook tante tegen zou moeten zeggen als we daar niet allemaal te groot voor waren. Mijn partner en ik zijn niet getrouwd en hebben evenmin een geregistreerd partnerschap.

Kunt u het nog volgen?

Mail uw oplossing naar redactieraadsheer@hotmail.nl want daar is bekend wie ik ben en hoe het zit met dat nichtje.

Kerstfeest van de redacteurs

Jeroen Hiemstra : Kerstmis brengen wij in familiekring door. Vroeger hield ik me niet zo bezig met alles wat met Kerstmis te maken had, meestal was ik toch aan het werk. De stress van veel mensen met de kerst is iets wat ik niet begrijp; het gaat om de gezelligheid van het samenzijn, niet om de hoeveelheid eten en drinken.

Tegenwoordig, met drie jonge kinderen, genieten we vooral van de kerstsfeer; de versierde kerstboom, de lichtjes en de kaarsen. Onze jongste telg Mart roept al een aantal dagen dat we 'nu' een kerstboom moeten kopen, want daar liggen straks misschien wel cadeautjes onder. Voor hem is het een soort van tweede pakjesavond, en die kan niet snel genoeg komen!

Janny van Nieuwkoop : Met Kerst zijn wij altijd thuis. Direct na Sint gaat de kerstmuziek op: The Cambridge Singers, John Rutter en op 1^e kerstdag Hodie Christus natus est. Vlak van tevoren wordt de (kunst)kerstboom opgetuigd. Onze Kerst begint met de geur van stoofpeertjes op Kerstavond en met Carols for a King op de BBC. Het is in al die jaren (we kwamen hier wonen in 1992) maar heel zelden voorgekomen, dat we op 1^e Kerstdag samen aten; bijna altijd waren er kinderen, familie, vrienden. De lunch bevat stevast geroekte zalm en een mooie witte wijn. En de laatste jaren is ook het diner al min of meer bekend, ongeacht of dat op 25 of op 26 december wordt geserveerd. We beginnen met rundercarpaccio, gevolgd door heldere ossenstaartsoep. Dan koud gesneden rollade of ter plekke gebakken ossenhaaspuntjes, altijd aardappelkroketjes, stoofpeertjes, een groene salade, een warme groente en cranberrycompote. Daarna traditiegetrouw ijstaart, koffie en een kleintje. Dat alles omlijst door prachtige kerstmuziek. En verlicht door heel veel kaarsen.

Ton Staphorst : Kerstmis is voor mij een feest waarbij, naast beschouwingen over de minder bedeelde medemens, vrede en verdraagzaamheid, het delen van gezelligheid centraal staat. Die gezelligheid heb ik op veel plekken gevonden. In mijn tijd zonder kinderen en een vaste relatie placht ik Kerstmis te vieren bij Kerst-Inns (bestaan nog steeds!). Later was het wat gevarieerder: bij vrienden en familie in binnen- en buitenland. Afgelopen jaar begonnen de kerstdagen in Amsterdam en eindigden bij vrienden in Leiden. Dit jaar wordt het vermoedelijk niet anders.

In elk geval ga ik naar een Kerstviering in een lokale kerk. En wat betreft het kerstdiner geldt voor mij: hoe simpeler, hoe beter. Ik vond destijds Joop den Uijl verfrissend, hij at met zijn gezin boerenkool met worst. Voor mij wordt het een eenvoudige kaasfondue. Het gaat mij meer om het samenzijn dan om exclusieve liflafjes. Maar, Muis de gewezen kater, krijgt een extra lekker en extra grote portie kleddehup. Hij kan er tenslotte niets aan doen dat bazemans weer eens afwezig is.

Annet van der Velden : Kerst vieren doe ik het liefst met mijn man en kinderen, mijn gezin dus. Vroeger, voordat we kinderen hadden, reden we op eerste kerstdag naar mijn schoonouders in Eindhoven en op tweede kerstdag naar mijn ouders in Voorburg en het jaar erop draaiden we het om, dus eerst naar mijn ouders en de volgende dag naar mijn schoonouders. Dat hebben we trouwens jaren gedaan, ook toen we kinderen hadden. M'n schoonouders zijn inmiddels overleden en we vieren kerst nu met de broers en zussen van mijn man op de zondag ervoor bij ons thuis. Dat zijn altijd hele mooie diners. Mijn man heeft 3 broers en 2 zussen en iedereen maakt iets lekkers, dus we hebben ieder jaar veel lekker eten. Eerste of tweede kerstdag zijn we dan met ons 5-en en de andere dag gaan we naar mijn ouders in Voorburg. En zo doen we het ieder jaar...

Lilian Visscher : Aangezien ik mezelf gelukkig mag prijzen met leuke (schoon) familie, vind ik de Kerstdagen altijd erg gezellig. Mijn schoonmoeder is culinair sterk onderlegd dus dat is altijd genieten. We moeten haar vaak wat temperen, haar zorgzaamheid bezorgt haar soms wat stress (en ons kilo's extra op de weegschaal). Maar Kerst in Leeuwarden staat garant voor uitgebreid tafelen, een goed glas wijn en goed gezelschap. Met mijn familie zijn we jarenlang naar allerlei varianten van het Kerstcircuit geweest. Mijn vader is een groot liefhebber van circus, en de kinderen vonden het ook iedere keer prachtig. Nu die wat groter zijn, moeten we zoeken naar een nieuw uitstapje. Maar ook met hen is het culinair en qua gezelligheid goed toeven. Dus ik kijk er weer naar uit!

De Heilige Familie

Janny van Nieuwkoop

Mijn vader was predikant van de Gereformeerde kerk Vrijgemaakt. Wij kenden het kerstverhaal en een hele serie kerstliederen uit het hoofd. De figuren van Maria en Jozef en hun kindje Jezus werden tijdens het kinderkerstfeest in vilt op een grote groene doek geplakt en de schoolkinderen citeerden de bekende Bijbelteksten van het kerstevangelie. Eerst niet, maar later hadden we een kerstboom met echte kaarsjes (en een emmer zand eronder), maar een kerststalletje stond er niet onder of naast. Dat was een “rooms” gebruik. En hetzelfde geldt voor “de heilige familie”, want voor ons waren Maria en Jozef niet heilig, ook al waren ze uitverkoren als ouders van de Messias.

Welk geloof we ook aanhangen, of niet, in het thema van deze Raadsheer mag deze bijzondere familie niet ontbreken. Met dank aan de site van het RKK en andere internetbronnen.

Met de **Heilige Familie** wordt bedoeld Sint Jozef, de Heilige Maagd Maria en het Kerstkind Jezus. In de Romeinse ritus van de Katholieke Kerk wordt het feest van de Heilige Familie gevierd op de zondag onder het Kerstoctaaf; dit is een liturgische periode die op kerstavond begint en wordt afgesloten op de avond van 1 januari.

Gezin van Nazaret

De Heilige Familie wordt in de liturgie 'het gezin van Nazaret' genoemd. Volgens het Lucas-evangelie was Nazaret de stad van Jozef. Daar groeide het Kerstkind op, 'nam toe in krachten, werd vervuld van wijsheid en de genade Gods rustte op Hem', schrijft Lucas. In het Matteüs-evangelie vlucht de Heilige Familie na de geboorte in Bethlethem naar Egypte, omdat Herodes het op het Kerstkind gemunt heeft. Na Herodes' dood keert het gezin naar Juda terug. Daar krijgt Herodes' zoon Archelaüs echter de macht, waarop Jozef besloot uit te wijken naar Galilea in het noorden omdat hij het in Juda nog niet veilig acht. Het gezin vestigt zich in Nazaret.

'Eert uw vader en moeder'

Volgens de kerkelijke leer gehoorzaamde, eerbiedigde en beminde Christus zijn aardse ouders. De theologische betekenis daarvan is dat de mensgeworden God de mensheid redde door de Tora (de wet) te volgen en zich onderdanig te maken aan mensen.

Innige band met Jozef

Jozef was in Nazaret timmerman. Volgens de traditie leerde hij Jezus het timmermansvak. Jezus had een innige band met Sint Jozef, die Hij op diens sterfbed troostte en kracht gaf, aldus de vrome overlevering.

Hoeksteen van de samenleving

De christelijke leer beschouwt het gezin als de hoeksteen van de samenleving. De Heilige Familie staat model voor het christelijk huisgezin. Doel van het gezin is God te dienen en voor elkaar te leven, aldus het liturgisch gebed op het feest van de Heilige Familie.

Affbeeldingen

In de westerse kunst wordt de Heilige Familie vaak alleen afgebeeld, maar ook in gezelschap verkerend van Johannes de Doper als kind. Soms ook met diens moeder Elisabeth, de nicht van Maria.

Sagrada Família

De beroemde kerk die aan de Heilige Familie is toegewijd is de door Antoni Gaudí ontworpen Basílica i Temple Expiatori de la Sagrada Família, alom bekend als de Sagrada Família in Barcelona.

Maria die soude naer Betlehem gaen

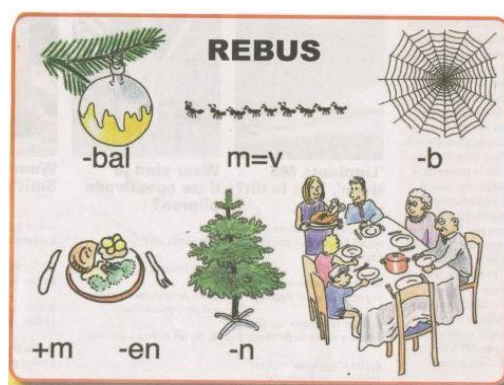

Maria die soude naer Bethlehem gaen,
Kersavond voor den noene;
Sint Joseph soud al met haer gaen
om haer gezelschap te houden.

Het hageld', het sneeuwde, het maekte
kwaed weêr
de rijm lag op de daken
Sint Joseph tegen Maria sprak:
'Maria wat zullen wij maken?'

Maria die zei: 'ik bender zoo moê
laet ons een weinig rusten.
- 'Laet ons een weinig verder gaen
aen een huizeken zullen wij rusten.'

Zij kwamen een weinig verder gegaen
tot aen een boerschure
waer heere Jesus geboren werd,
en zij sloten noch vensters noch deuren.

Met dank aan Het op zondag

(Oplossing: Kerst Vieren we met de familie)

Familieonderzoek

Ton Staphorst

Dit artikel gaat over onderzoek naar voorouders en mijn bijdrage daaraan.

Onderzoek naar voorouders

Het gebeurt zelden dat ik iemand tegenkom die niet is geïnteresseerd in zijn voorouders. Velen zijn reeds op zoek gegaan naar hun wortels, veelal gedreven door behoefte om inzicht te krijgen in familieverbanden of misschien gewoon uit nieuwsgierigheid naar wat voor mensen je voorouders waren. Zit er een zeerover in de familie of duikt er misschien een bastaard van een graaf op? Allemaal reuze spannend natuurlijk.

Het doen van genealogisch onderzoek is niet moeilijk. Het is een kwestie van weten waar je zoeken moet en hoe je je gegevens ordent. Meestal lukt het om via de registers van de burgerlijke stand en via doop-, ondertrouw- en overlijdensregisters een behoorlijk eind terug in de tijd te komen. Zo is het mij gelukt om een voorvader van vaderskant te vinden die rond 1700 verhuisde van Meppel naar Haarlem om daar zijn geluk te beproeven als horlogemaker-gildemeester. Van moederskant vond ik de verste voorvader (toevallig?) in Leiden; hij was op doortocht uit Zuid-Europa en via Eupen in 1576 naar Leiden gekomen om daar laken te fabriceren.

De Burgerlijke Stand is een belangrijke informatiebron voor mensen die aan stamboomonderzoek doen. Door de eeuwen heen zijn er op allerlei manieren persoonsgegevens verzameld. Veel van deze gegevens zijn verloren gegaan, maar ook een aanzienlijk deel is wel bewaard gebleven. Voor wat betreft onze regio beheert Erfgoed Leiden en Omstreken (ELO) een groot aantal genealogische bronnen uit de omgeving. Met behulp van deze bronnen kunt u meer te weten komen over personen uit het verleden en eventueel op zoek gaan naar informatie over uw voorouders. Op dit moment kunt u bij ELO de volgende genealogische bronnen raadplegen:

- Registers van de Burgerlijke Stand (1811-1913 voor geboorten, 1811-1938 voor huwelijken en 1811-1963 voor overlijdens)
- Volkstelling (1849)
- Delen van het Bevolkingsregister (1854-1929)
- DTB-registers, kerkelijke registers over dopen, trouwen en begravenissen (1574-1811)
- Bonboeken (registers van huiseigenaren) (circa 1640-1830)
- Notariële protocollen (1564-1811)

De gegevens worden voortdurend aangevuld en verbeterd. Jaarlijks worden een kleine 200.000 records ingevoerd, met name door vrijwilligers. Dit zijn niet alleen Leidse gegevens, maar ook gegevens van de gemeenten Zoeterwoude, Leiderdorp en Noordwijk en de voormalige gemeenten Voorhout, Sassenheim, Rijnsburg, Warmond en De Vennip.

Sinds eind jaren negentig van de vorige eeuw zijn individuele plaatselijke, regionale en provinciale archiefdiensten begonnen deze gegevens gedigitaliseerd beschikbaar te stellen via internet; daarnaast is een in Nederland overkoepelend project Genlias opgezet (per 1 januari 2013 vervangen door Wiewaswie) om deze gegevens gebundeld aan te bieden. Ook voor allerlei andere onderzoeken kunnen deze gegevens van belang zijn. Voor gegevens uit de Burgerlijke Stand gelden overigens beperkingen aan de openbaarheid om de privacy van nog levende personen te beschermen. Voor geboorteaktes geldt in Nederland een openbaarheidsbeperking van 100 jaar, voor huwelijksaktes 75 jaar en voor overlijdensaktes 50 jaar.

Mijn bijdragen aan voorouderonderzoek.

Sinds ruim een jaar werk ik als vrijwilliger bij Erfgoed Leiden en Omstreken, voorheen bekend onder de naam Regionaal Archief Leiden en Monumenten & Archeologie. In de afgelopen periode heb ik twee familiearchieven beschreven, te weten de archieven van de familie Dozy (1663-1991) en de familie Bijleveld/Van Eijk Bijleveld (1699-1931). Leuke en interessante archieven. Zo kwam ik aan de weet dat een achtgangendiner in academische kringen geen uitzondering was en dat een fles wijn nauwelijks goedkoper was dan een diner; een fles champagne of een fles cognac kostte een aanzienlijk bedrag. Leuk om te zien met wat voor documenten men naar het buitenland reisde zo eind 19^e eeuw en hoe een universitaire studie in elkaar zat. Overigens, bijzonder dat bijna alles werd bewaard: persoonlijke correspondentie, nota's, agenda's, gehouden lezingen, aantekeningen bij proefschriften, medische gegevens etc.

Bij de beschrijving van archieven van instellingen kwam ik meer dan eens namen tegen van vroegere buurtbewoners. Zo zag ik hoe actief de heer Woortman, bij leven wonende in de Fagelstraat, was bij de Stichting Welzijn Ouderen Oegstgeest (thans de stichting Radius).

En verder kwam ik in het archief van de Oudkatholieke Kerk te Leiden heel interessante aktes van transport tegen van vastgoed (ook van een enkele kamer!), testamenten en legaten en zelfs een besluit van de Graaf van Holland en Westfriesland uit de 16^e eeuw die een nieuwe vazal benoemde voor een destijds bestaand landgoed aan de Rijn (ik meen dat het Rijnwoude heette). Als ik een dergelijke akte in handen heb, gaat er echt veel door me heen. Wat een bijzonderheid dat ik een zo oud document in handen mag hebben; wie heeft het nog meer in handen gehad dan de Graaf van Holland? Wat een fantastisch handschrift! Wat zijn de zegels indrukwekkend! Maar ook heb ik me verdiept in de vraag hoe zulke oude stukken terecht zijn gekomen in het archief van de Oudkatholieke Kerk Leiden die pas sinds eind 19^e eeuw bestaat. Ik heb zelf het antwoord gevonden; het gaat te ver om dit hier te beschrijven.

Menig uur heeft ook gezeten in het digitaliseren van gegevens uit de Burgerlijke Stand en de kerkelijke archieven. Het lijkt saai werk, dat is het soms ook wel, maar daar staan ook leuke ervaringen tegenover. Zo merkte ik op dat op een bepaalde datum in 1731 wel 5 stellen uit de Bouwelouwesteeg in ondertrouw gingen, allen wonend in deze steeg; wat moet dat een feestelijk gebeuren zijn geweest! Of het feit dat de huwelijkspartners aanvankelijk uit dezelfde straat kwamen en na verloop van tijd uit de omgeving of zelfs uit het buitenland kwamen (Leiden was een stad met buitenlandse contacten). Een pruikenmaker uit Grenoble die zijn geliefde in Leiden heeft gevonden, heel bijzonder. En de wijnhandelaar die rond 1800 het Alpenland verliet voor een bestaan in Leiden, was dat omdat er vraag naar vinologen was? Tja, de constatering dat drie van de vier sterfgevallen in Rijnsburg rond 1730 kinderen betrof, wijst op de stand van de medische techniek en de kwetsbaarheid van kinderen. Bijzonder vind ik, dat als een weduwe hertrouwde, vaak meer dan twee getuigen aanwezig waren (standaard was twee). In de vraag waarom dat zo was moet ik me nog verdiepen.

Zo, dat waren enkele van mijn indrukken. Hopelijk bent u door mijn artikel geprikkeld om zelf op familieonderzoek uit te gaan.

Famillement in Leiden

Ton Staphorst

Op 8 oktober 2014 organiseerden Erfgoed Leiden en Omstreken en het Centraal Bureau voor Genealogie een groot familiegeschiedenisevenement, geheten Famillement. De eerste editie van Famillement vond plaats in 2012 in Maastricht. Het Famillement is een tweejaarlijks ééndaags evenement op het gebied van familiegeschiedenis en erfgoed.

Erfgoed Leiden en Omstreken (ELO) is het kenniscentrum over voorouders en erfgoed in de regio Holland Rijnland. ELO brengt kennis van het verleden bij elkaar en maakt deze bruikbaar voor iedereen vanuit de overtuiging dat erfgoed bijdraagt aan de kwaliteit en identiteit van de moderne leefomgeving. Indien u de naam Erfgoed Leiden en Omstreken niet kent, dan zal de naam Regionaal Archief Leiden en Monumenten & Archeologie (de rechtsvoorganger) u hopelijk wel wat zeggen.

Het Centraal Bureau voor Genealogie (CBG) in Den Haag is het landelijk kennis- en documentatiecentrum voor stamboomonderzoek en verwante wetenschappen. Het CBG organiseert cursussen, workshops, lezingen en andere evenementen en geeft naslagwerken, educatieve publicaties en het tijdschrift Genealogie uit. Op www.cbg.nl konden bezoekers onder meer zoeken op familie- en plaatsnamen en een basishandleiding voor stamboomonderzoek downloaden.

Wat was er te vinden? Op het programma van het Famillement stonden dit jaar lezingen, workshops, een thematische rondwandeling, een veiling door Burgersdijk & Niermans om de kosten te drukken, een erfgoed-quiz voor scholieren, er vond een publiek interview plaats met schrijfster-columniste Aaf Brandt Corstius over haar ervaringen met Verborgene Verleden door Ben Kolster. Er waren verder lezingen over onder meer familiegeheimen in de oorlog, het vastleggen van levensverhalen, de begraafplaats Groenesteeg, migranten in de stamboom en de rol van DNA bij onderzoek naar verwantschap.

Bijzonder was de lezing van Bram Rutgers van der Loeff, voormalig buurtgenoot in de Fagelstraat, over zijn voorvader dominee Abraham Rutgers van der Loeff (1808-1885). Bram sprak over de toenmalige verhoudingen tussen rationalisme en christendom, tussen armoede en gegoede burgerij en tussen preekstoel en koningshuis. Zie meer over de markante voorvader van Bram op de website www.rutgersvanderloeff.nl.

Het volgende Famillement vindt plaats in 2016. De voorbereidingen zullen binnenkort starten.

PS: Ik heb voor dit artikel gebruik gemaakt van informatie op meerdere websites, waaronder die van ELO, Geneanet en de vereniging Oud Leiden.

St. Maarten 11.11.2014

De foto's van Jeroen Hiemstra spreken voor zichzelf.

Deze foto van Jeroen Hiemstra toont een aantal buurtkinderen op het Ballego-plein, gezellig met elkaar aan het spelen en geiten met de fotograaf. Je kunt wel zien, dat eentje een betere opvoeding heeft gehad dan de anderen.

Gedicht 3 Oktober

Maarten Mentzel uit de Johan de Wittstraat stuurde naar aanleiding van Leidens Ontzet

een gedicht in, dat helaas niet in de vorige editie kon worden geplaatst. Graag herstellen we die omissie bij dezen.

3 Oktober 2014, 's ochtends

*We voegen ons in een eindeloze rij
de Nieuwstraat langs, de burgemeester schiet voorbij
Na de hutspot: laatste zonnestralen kleuren
de gevels van de gracht
Koper en blues schreeuwen dooreen
de Koornbrug dreunt later met bassen*

*Nog is er dauw over het gras
Stilte - zo ongewoon - overheerst
het zonovergoten groen van De Hout*

Nog meer afval

Janny van Nieuwkoop

Lang gewacht, nooit stil gezweven
En toen plotseling toch gekregen!

De wegen van de gemeente Leiden zijn ondoorgrondebaar.

Jarenlang hebben bewoners van de kopse kant van de Johan de Wittstraat bij de gemeente aan de telefoon gehangen om te klagen over de rotzooi rond de "milieucomer" en te smeken om een oplossing.

Toen Leiden aan de ondergrondse containers begon, was wel duidelijk, dat de Raadsheerbuurt nog lang niet aan de beurt was om zoiets te krijgen. Eerst de binnenstad, waar de meeuwen de zakken openscheuren en de mensen de overblijfselen van hun snelle hap lang niet altijd netjes in een afvalbak deponeren (of die is overvol). Over een paar jaar misschien.

En toen stonden er ineens 3 gigantische betonnen bakken, elk met een gewicht van meer dan 5000 kilo en met een inhoud van 5 kuub, op de hoek van de Johan de

Wittstraat en de Van Oldenbarneveltstraat. En was er een aggregaat water aan het afpompen tegenover de beruchte afvalcontainers. En waren er mysterieuze krijtstrepen op de stoep. En waren de bewoners hevig ongerust over wat er ging gebeuren. Dus bellen, bellen, bellen. De ambtenaar die er over gaat, is of afwezig of in vergadering. De vervangende persoon weet absoluut zeker, dat dit géén ondergrondse containers kan betreffen, want "u

bent nog lang niet aan de beurt, er staat helemaal niks in de planning".

Vanaf maandag 24 november verboden te parkeren, wegsleepregeling. En daar komen ze, de grote jongens.

Graafmachines, kranen, mannen in oranje hesjes, ladders, een immense waterpas, 2 verkeersregelaars (iedereen kon zo zien dat de weg versperd is, maar ach, je houdt ze van de straat, nee, je houdt ze op de straat, nou ja, vul zelf maar in).

Het gaat enorm snel. Als ik na het ontbijt ga kijken, zitten er al 2 van die immense bakken in de grond. Maar het proces rondom de derde is fascinerend. Er gaat een stalen soort omgevingsbak de grond in, doordat er steeds zand uit de binnenbak wordt geschept. Als dat diep genoeg is, daalt een man in hesje via een te korte ladder af in het gat en gaat daar de diepte exact opmeten en de vloer exact waterpas maken. Als dat gedaan is, haalt de kraanmachinist de derde en laatste betonbak op (er gaat eerst een mannetje met een ladder tegenaan om er een bevestigingshaak in te monteren), rijdt die uiterst behoedzaam naar de plek van

plaatsing en laat 'm met uiterste precisie in het diepe gat zakken. Dan gaat er een deksel op en is het weekend.

De volgende week komen er 3 groene "ingooibakken" op: 1 voor kleding, 1 voor papier en 1 voor 3 kleuren glas. Geen pasjes nodig kennelijk.

De oude containers blijven echter aan de overkant staan. De angst slaat toe, dat deze "tijdelijke" plaatsing ook weer 30 jaar gaat duren. Maar gelukkig worden ze een week later allemaal verwijderd. Wat een zooi onder hun oorspronkelijke plek!

Laten we blij zijn, dat het bovengrondse vuil nu ondergronds is gegaan. En laten we hopen, dat de buurtbewoners het netjes houden en niet hun oude PC's en andere zaken naast de containers zetten. Want dan zijn we er niet op vooruit gegaan.

Vooralsnog gaan we uit van een verbetering.

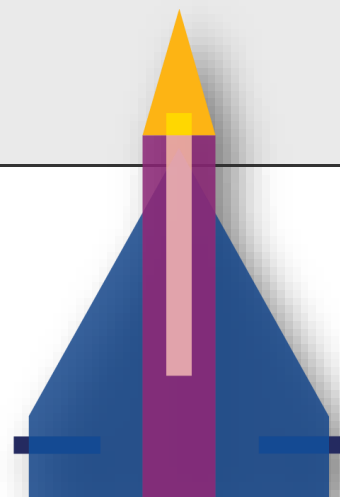
Jaren om gevraagd, jarenlang niet gekregen. Dan nu over de gang van zaken maar wijselijk gezwegen!

Kamermuziek in de Pauluskerk

16 januari   Slagwerk Mallet Collective met Canto Ostinato van Simeon ten Holt
13 februari   Rubens Quartet met strijkkwartetten
13 maart   Het Nederlands Fluitkwartet
17 april   La Primavera met muziek uit de Renaissance

Meer info en reserveren via www.ko-oegstgeest.nl/concerten

cultuurhuis de paulus

Naschrift bij artikel “Haardonatie Irene”

Ton Staphorst

In de vorige Raadsheer heb ik een stukje geschreven over de haardonatie van mijn dochter ten behoeve van een pruik voor een vrouwelijke kankerpatiënt met haaruitval. Ik kreeg daarop een aantal heel positieve reacties. Helaas, via een omweg, kreeg ik ook een negatieve reactie.

Bij de eindredactie werd een anonieme reactie bezorgd van (vermoedelijk) een buurtbewoner die valt over de passage waarin de term “kale kop” voorkomt. In die passage beschrijf ik in de woorden van mijn overleden partner hoe zij haar haaruitval ervoer. Haar eigen woorden: “ik lijk de Dalai Lama wel”, heb ik beschreven als: “Om steeds maar weer met een kale kop of met een of ander hoofddekselel ten tonele te moeten verschijnen, is ook niet alles”. Kennelijk mag ik dat niet zo zeggen, ik heb geen idee waarom.

Op die anonieme klacht heb ik de volgende reactie: Ik ben er zeer door getroffen. Die kwam uitgerend aan de vooravond van de sterfdag van Lisette tot mij.

Ik heb gesproken in de geest van de overledene. Diverse personen in mijn omgeving hebben dit bevestigd.

Ik vind het laf om anoniem te reageren. Dat betekent dat ik mijn reactie via de Raadsheer moet richten tot een persoon (die de Raadsheer leest) met wie ik het liefst zelf een gesprek zou willen hebben. Ik hoop dat de anonieme klager alsnog het lef heeft om contact met mij op te nemen. Mijn adres en telefoonnummer staan in het colofon.

Eindejaars Dansfeest

Eindejaars Dansfeest
Raadsherenbuurt en Tennisvereniging

31 December 2014

Dos je uit in je mooiste glamouroutfit

Locatie: Tennisvereniging De Leidse Hout
Aanvang: 23.00 uur
Neem je eigen champagne en hapjes mee
Andere drankjes zijn te koop!

Wist U dat ...

- ...de redactie principieel niet ingaat op anonieme brieven? Maar dat er omstandigheden kunnen zijn, waardoor van die stelregel wordt afgeweken? De redactie unaniem van mening was, dat het anonieme schrijven na het verschijnen van de herfsteditie van dien aard was, dat er deze keer wel publiekelijk op wordt gereageerd? Zie elders in deze krant. Alle auteurs staan boven de artikelen. Van niet-redacteuren staat ook de straat erbij en het huisnummer is bij de eindredacteur bekend. Redacteuren staan voluit in het colofon. Als u wilt reageren op een artikel, is dat uiteraard uw goed recht. Maar doe het dan open, het liefst natuurlijk bij de auteur in kwestie.
- ...er wel degelijk een bladcontainer in onze buurt is geplaatst? En wel tegenover de Johann de Wittstraat, op de grasrand naast de sloot die de Van Slingelandtstraat scheidt van De Leidse Hout. En dat daar ook best veel organisch afval in is gestort? Maar dat de storters de zin "uitsluitend bestemd voor BLADAFVAL" niet helemaal hebben begrepen? Of helemaal niet? De takkenbossen staken eruit, zoals te zien is op de foto van Janny van Nieuwkoop. Volgend jaar graag meer containers (Rozenpleintje?!) en dan nog beter gevuld. Dat wil zeggen: met blad. Want daar zijn ze voor bestemd.
- ...er steeds meer buurtbewoners met zakken plastic de weg weten te vinden naar de Warmonderweg in Oegstgeest? De Pauluskerk daardoor steeds beter in die slappe handel komt te zitten? Janny van Nieuwkoop bijgaande foto maakte begin december?

ADVERTENTIE

CAFÉ-RESTAURANT
DE LEIDSE HOUT

Iedere dag geopend vanaf 9.00 uur
het hele jaar!

Ook geschikt voor
feesten, recepties,
verjaardagen, jubilea
enz.

Houtlaan 100 2334 CL Leiden
071-5153476

www.deleidsehout.nl

Het Yogacentrum Leidse Hout

Omgeven door natuur en stilte:

Hatha Yoga, mindfulness-yoga en meditatie en
ontspanningsyoga

Mindfulness- en Compassietraining

Individuele begeleiding

Lichaamsgerichte Ayurvedische massage en
therapie

*We werken met hart en ziel én aandacht voor
lichaam én geest*

Zie voor informatie de vernieuwde website:

www.yogacentrumleidsehout.nl

Groene Marewijk 100 (het Koetshuis)

0620829165

0620829165

Groene Marewijk 100 (het Koetshuis)

ARCO BOUW

Verbouwing Aanbouw Dakkapel Badkamers

015 8795139

info@arcobouw.nl   www.arcobouw.nl

Garage E. Brouwer

van Oldenbarneveltstraat 37 2334 AE LEIDEN

071 -3626768

06-53563104

garagebrouwer@kpnmail.nl

Fiat, Lancia, Alfa Romeo en Abarth specialist

U kunt bij ons terecht voor:

- APK
- Onderhoudsbeurten
- Olie verversen
- Accu's
- Banden
- Schokdempers
- Uitlaten
- Remmen
- Ruitreparatie
- Airco controle/ reparatie

En natuurlijk ook voor advies.

Het adres voor APK, Onderhoud en reparatie van uw auto

»DE RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- *Tekst in Word bijlage* (dus niet als mail-tekst), *zonder opmaak*.
- *Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail*.

Illustratie voorplaat: Pleun Broekhuizen, Warmonderweg

Bezorging: Bastiaan Tan, Daniël Tan, Timo van Luyn, Van Oldebarneveltstraat

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

redactieraadsheer@hotmail.nl

- Jeroen Hiemstra *Fotografie* (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop *Eindredactie*
V. Oldenbarneveltstr 28, tel. 517 2176
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Lilian Visscher Warmonderweg 27, tel. 565 1551
- Nico Koek *Buurtcolumnist*
V. Oldenbarneveltstr 31, tel. 517 2818
- Andrea Schröder *Opmaak*
Fagelstraat 42, tel. 522 5491

Bestuur

- ❖ Dorien Gruppelaar *Voorzitter*
Fagelstraat 49, tel. 06-49945016
- ❖ Alexander Tilli *Penningmeester*
Johan de Wittstraat 47, tel. 517 0184
- ❖ Erwin Duurland *Secretaris*
Johan de Witstraat 45, tel. 301 4502
eduurland@gmail.com
- ❖ Minke Holleman *Webmaster*
Fagelstraat 38, tel. 517 2930
webmasterraadsherenbuurt@live.nl
- ❖ Karlijn Broekhuizen Warmonderweg 7, tel. 512 4838

Website

www.raadsherenbuurt.nl

Minke Holleman *webmaster:* zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- ❑ *Familieberichten:*
a.u.b. doorgeven aan
Alexander Tilli,
penningmeester van
de buurtvereniging, en ook graag aan
de *redactie* van »De RAADSHEER«
- ❑ *Diefstal, inbraak, ouderenhulp, informatie
over onderhoud en huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:*
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
- ❑ *Gevonden voorwerpen:*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ *Mededelingkastje, V Old./J.d.W.str.*
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- ❑ *Buurtarchief lokaal:*
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- ❑ *Buurtarchief regionaal:*
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- ❑ *Vereniging Binnenterrein OWHJ
Raadsherenbuurt:*
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- ❑ *Vereniging Vrienden van de Leidse Hout:*
Freek van Beetz, *secretaris*
Pr. Beatrixlaan 43, Oegstgeest
tel. 517 12 82
- ❑ *Stichting Leidse Hout Monumentwaardig:*
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 517 6596
- ❑ *Werkgroep Leidse Hout Theater:*
Karlijn Krijgsman, *contactpersoon*
Hogerbeetsstraat 6, tel. 06-48133901
- ❑ *Werkgroep Nieuweroord:*
Marijke van Dobben de Bruijn,
Warmonderweg 1, tel. 517 3657
- ❑ *Buurtenkoor »De Raadsvogels«*
Rianne Boonstra,
Rustenborchdreef 44, Oegstgeest
tel. 515 7135
- ❑ *Leeskring »De Raadsheer«*
Rita de Coursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ *Vereniging onderhoud garageplein Fagelstraat*
Fokke Dijkema, voorzitter
Fagelstraat 23, tel. 515 3994
- ❑ *Oud Papier Actie*
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769

Posters • Flyers • Scripties   Visitekaartjes • Brochures   Mailingen • Sealen • Vouwten   Opmaak • Ontwerp
Briefpapier • Clubbladen   Stickers • Folders • Enveloppen   Plasterficeren • Afwerking   Kopiëren • Scannen • Printen

print & copyshop
MoBi

Deze uitgave is geprint door Print- en Copyshop MoBi. Dit is de nieuwe naam van Reprocentrum Movens, één van de werkprojecten van Movens onderdeel van GGZ Rivierduinen. Onze nieuwe locatie is Rooseveltstraat 38 in Leiden.

Particulieren, zzp'ers, bedrijven, verenigingen en stichtingen, iedereen kan bij ons terecht voor het opmaken, printen, kopiëren en afwerken van alle soorten drukwerkuitingen. Of het nu gaat om het printen

van een verenigingsblad, het vouwen van een folder of het verwerken van mappen voor trainingen. Kom langs of neem contact met ons op, we laten u graag de mogelijkheden zien.

Print- en Copyshop Mobi B.V. Rooseveltstraat 38 • 2321 BM Leiden
071 579 18 36 • info@mobileiden.nl • www.mobileiden.nl

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?

Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.

U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Rijnsburgerweg 147
2334 BN Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

2334 BN Leiden

Rijnsburgerweg 147

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

M www.kies-precies.nl

E info@kies-precies.nl

T 071 519 06 24